

fra Sagens egen illige Gjenstand, og Dynaaelsen af det Maal, man har for Die, vanskeliggjøres.

Ischærning: Jeg kan ikke see et eneste Ord i denne Lov, som giver Regjeringen nogen Berettigelse til at mønte halve Valere; har Regjeringen Berettigelsen isforveien, saa bruger den den, og, har den ikke Berettigelsen isforveien, vil det blive Finantsministeren, som vil komme til at betale Møntomkostningerne. Det er det Hele, vi i sin Tid kunne have at andrage paa.

A. Sage: Der er under denne Sag blevet en Gjenstand bragt paa Bane, som er alle de ærede Medlemmer bekendt, og som i denne Tid har været meget paa Dmtale. Det er jo med vor høitærede Formands Tilladelse, at slige Sager, som ikke strengt taget vedkomme det foresliggende Spørgsmaal, her blive omtalte, naar de findes at være af Vigtighed. Vor Forretningsgang er temmelig indskrænkende med Hensyn til at bringe saadanne Ting paa Bane, skjøndt de aabenbart ligge hele Publicum mesget paa Hjerte, og det ogsaa kan have sin Nytte at faae dem forhandlede. Jeg skal saaledes ogsaa henlede Dymærksomheden paa den Handel, som har været paatænkt, men som jeg ikke veed, om er kommen istand eller ikke, mellem Finantsministeren og Banken, om Udstedelsen af Sedler paa den ene og om et Laan paa den anden Side. Det er aabenbart, at Rigsdagen maa have Interesse i at kjende Finantsministerens Anskuelse i saa Henseende, i at faae at vide, om han s. Ex. anseer sig berettiget til at optage et Laan hos Banken, mod at tillade denne at udstede et stort Beløb i Sedler, eller om han finder det at være en Gjenstand, som han isølge sin Pligt eller isølge sin Skilling som den, der staaer i Spidsen for Landets Pengevæsen, bør forelægge for Thinget. Den ærede Finantsminister har ikke fundet sig foranlediget til med et eneste Ord at oplyse dette. Jeg veed nu ikke, om dette er, fordi den ærede Finantsminister ikke vil indlade sig med Thinget, uden den største Nødvendighed byder det, eller af andre Grunde; men jeg har dog troet at burde henlede Thingets Dymærksomhed paa denne Kjendsgjerning.

Formanden: Jeg skal dog, uden iøvrigt

at foregribe den ærede Finantsminister, kun bemærke, at det vistnok er fuldkommen berettiget, naar den ærede Minister ikke svarer paa det sidst reiste Spørgsmaal, da det for hans Vedkommende ikke hører til Sagen. Dette udelukker imidlertid ikke, at enhver Rigsdagsmand er berettiget til at paaberaabe sig dette som en Grund, hvorfor han ikke vil stemme for Loven, saa at det omhandlede Spørgsmaal paa samme Tid baade kan være Sagen uvedkommende og vedkommende, forsaavidt nemlig den enkelte Rigsdagsmand deraf kan lade sig motivere ved sin Stemmegivning. Der har sølgelig ikke været Anledning for Formanden til at gribe ind, hvorimod jeg ikke kan Andet end ønske, at en Discussion i denne Retning ikke yderligere udspindes.

Da Ingen mere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Finantsministerens Forslag.

Slutningen af § 1: „En saadan Rigsdaler indeles, som hidtil Rigsbankdaleren, i 6 Mark og i 96 Skilling“ gaaer ud. vedtoges eenstemmigt med 55 Stemmer.

Efterat Lovforslaget i den nu vedtagne Form (see Anhanget) var blevet oplæst, fattes det under Afstemning, og vedtoges med 53 mod 10 Stemmer.

Formanden: Da Lovforslaget saaledes har modtaget en Forandring, efter at være kommet fra Landstinget, vil det nu være at sende tilbage dertil.

Man gif derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen: 2den Behandling af Udkast til Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26de Marts 1852, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster (Udkastet findes i Anhanget Sp. 480, og 1ste Behandling i Tidendens Nr. 197 Sp. 3095).

Intet Ændringsforslag var fremkommet, og, da Ingen begjærede Ordet, fattes Udkastet — (see Anhanget paa det nys ansførte Sted) —